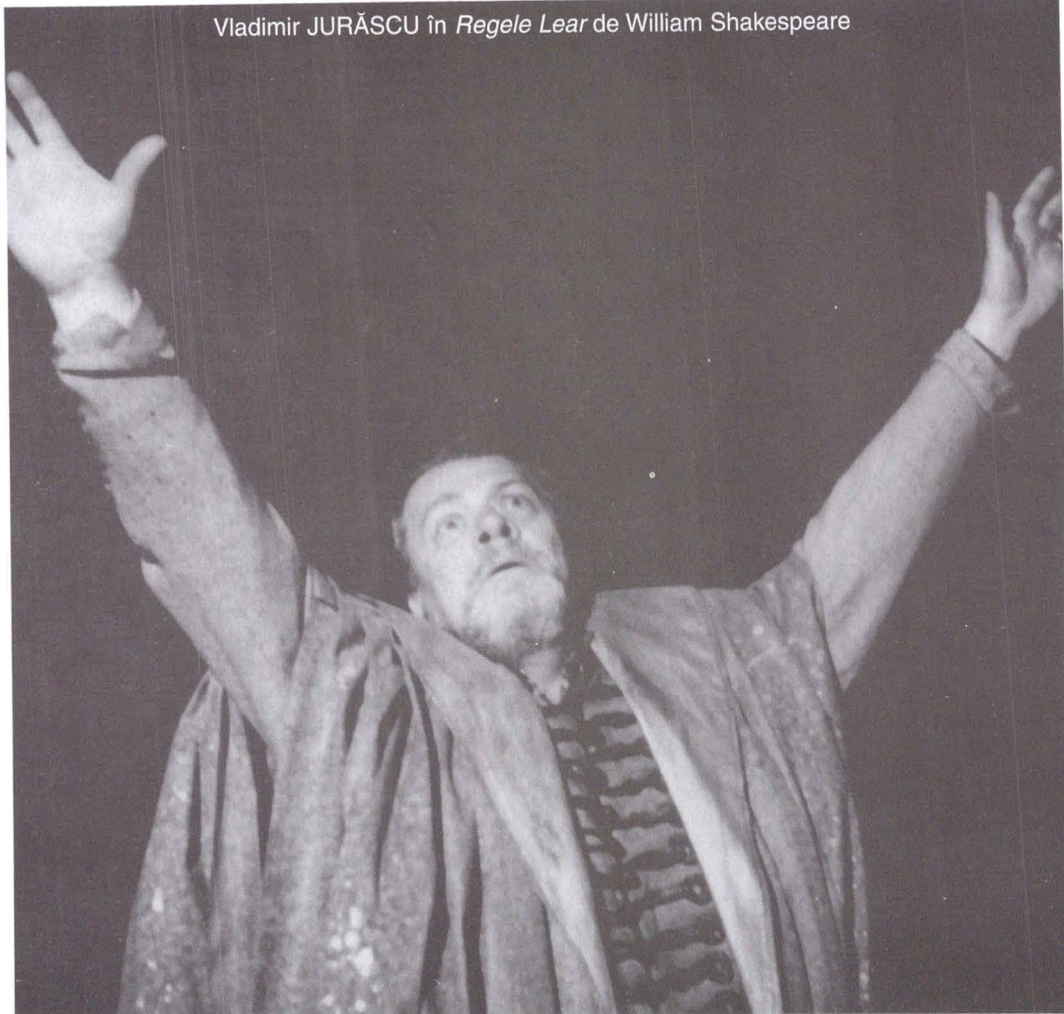

Vladimir JURĂSCU în *Regele Lear* de William Shakespeare

Constantin PARASCHIVESCU

O piesă pentru un destin

Actorul timișorean **Vladimir Jurăscu** împlinește în aprilie 2007 optzeci de ani. Cu un gest generos, conducerea teatrului îi prilejuiește evoluția scenică într-o piesă a americanului David Mamet, intitulată în consens ***O viață în teatru*** (al cărei „tradaptor“ este, după personala lui formulare, Petre Bokor, regizorul). O piesă în două personaje, actori de vârste diferite, la distanțe de timp în carieră, care joacă împreună și trăiesc împreună eforturile transpunerii artistice la un nivel de rigoare profesională a personajelor; cu împliniri și dileme, ezitări, incertitudini, contradicții, corecții, schimb de idei. Și de ștafetă, desigur, pentru că unul duce pe umeri și în suflet ani de bogată experiență, care-i permit digresiuni în

În *Despot Vodă* de Vasilo Alecsandri

materie, cum ar fi despre glasul și stilul actorului, sau, mai important, ca mod de înțelegere a rostului acestei meserii, „pe scenă trebuie atitudine“. Iar celălalt, grăbit pentru viața personală după stingerea reflectoarelor, dispus totuși să ia aminte și să și le însușească, cu o nedesimulată prețuire pentru colegul său. Totul se petrece în spatele cortinei, în culise și în cabina de machiaj, cu personalul tehnic la vedere, pe parcursul mai multor seri, convorbirile alternând cu scene în doi, nu neapărat de exemplificare, mai degrabă de ilustrare a condiției de artist care le cere să se desprindă de problemele personale, concentrându-se pe miza ficțiunii. Îndreptățite în general, temele abordate se produc, totuși, la un nivel comun de referință, fără a atinge un prag care să-i implice și personal, ceea ce face cam didactice comentariile. Și, mă rog, nu toate scenele sunt relevante.

„Un spectacol de M. Chris. nedeea“ (cu litere mici), citim în program, fondator al Teatrului Imposibil din Cluj, inițiator al Festivalului Internațional de Teatru Experimental MAN. În Fest. și al unei reviste lunare cu același titlu. Un spectacol fără pretenții, cuminte, uneori cu nerv în dialog, alteori banal și lungit prin repetarea plecării și revenirii personalului tehnic la post pentru fiecare fragment ilustrat. Cu grijă, totuși, pentru evoluția protagonistului octogenar, căruia i-a adus un partener energic și receptiv de la Cluj, în persoana lui Ovidiu Crișan. Domnul Jurăscu se arată viguros și lucid, cu o dicție perfectă cum i-o știm și de invidiat pentru mulți actori tineri, fizionomie și ținută impunătoare care amintesc, pentru cine l-a mai văzut, de Regele

Lear creat cu douăzeci de ani în urmă, distins cu Premiul Criticii și considerat vârful carierei sale. Nu știu dacă ar fi fost mai bine să interpreteze *Cântecul lebedei* de Cehov, cu implicarea mai personalizată a unui destin de histrion, dar după episoadele sfâtoase din cronologia conversației, finalul, cu interpretul în sală și perspectiva magnifică a decorațiunilor locașului pentru publicul din scenă, produce autentică fascinație și emoție ca în textul invocat.

Născut în Basarabia, la Chișinău, pe 24 aprilie 1927, Vladimir Jurăscu a studiat la Conservatorul „Cornetti” din Craiova; tot acolo a debutat la Teatrul Național în rolul Moghilă din *Apus de soare*. A mai jucat apoi la Naționalele din Cluj, Iași și, de 40 de ani, la Timișoara. În total 60 de ani de teatru, cu 326 de roluri interpretate, printre care Pietro Gralla, Oswald, Meșterul Manole, Despot Vodă și impunătorul Lear pomenit. Și-ar mai dori Falstaff... E distins cu Ordinul Serviciul Credincios în grad de Cavaler. Nu știu de ce întreba de mine după spectacol, dar dacă m-am ales cu o îmbrățișare, am realizat că distanțele în spațiu și timp nu există spiritual.

La mulți ani, domnule Jurăscu!

Teatrul Național Timișoara – O viață în teatru de David Mamet. **Tradaptare:** Petre Bokor. **Un spectacol de** M. Chris. **nedeea.** **Scenografia:** Bianca Imelda Jeremias. **Light design:** Florian Putere. **Interpretează** Vladimir Jurăscu, Ovidiu Crișan, cu participarea unor studenți ai Secției de actorie a Facultății de Muzică, Universitatea de Vest Timișoara. **Data reprezentației:** 3 februarie 2007.

În Studiul osteologic al unui schelet de cal aflat într-un mormânt avar din Transilvania de Dumitru Radu Popescu